

Coolia 25(3), juli 1982

LEUCOSCYPHA PATAVINA IN DE FLEVOPOLDERS

NAN ERNSTE, *Claudiagaarde 78, 1403 JS Bussum*

Op 6 augustus 1981 vond ik langs een greppel in het Bremerbergbos, aan de Z.O. zijde, onder *Corylus* met in de nabijheid *Populus* en *Fraxinus* een mossige plek met veel bij elkaar staande kleine disco's. Deze waren ondiep beker- tot schotelvormig, 3-10 mm in doorsnee, licht behaard en okerachtig tot soms oranje van kleur. Thuis gekomen bleek, dat ze nogal vast in de grond zaten, erg zanderig "behangen" waren en bij drogen hel oranje van kleur werden.

Doordat ik ook nog verschillende *Pustularia*'s (thans *Tarzetta*) had gevonden en deze exemplaren ook een enigszins gekartelde rand vertoonden, dacht ik allereerst aan deze groep. Bij mikroskopisch onderzoek vond ik echter lange, wat kronkelige, min of meer dikwandige haren, niet amyloïd, gesepteerd en met afgeronde toppen. De sporen waren ellipsoïd van vorm, 19-24 x 9-10 μm . De parafysen hadden gebogen en soms verdikte toppen tot 6-8 μm . De asci maten 185-240 x 18-20,2 μm .

Door de haren kwam het geslacht *Pustularia* verder niet in aanmerking. De eerste aanwijzing bracht Boudier (1905), dat ik juist die dag had ontvangen; al doorbladerend kwam ik toch weer bij *Pustularia patavina* (Cooke & Sacc.) Boud. (Tome II, pl. 340), die er volgens mij toch zeer veel overeenkomst mee vertoonde. Ook met Grelet (1979) kwam ik op *Pustularia patavina* uit. Mijn kaartstelsel bracht nog enige verduidelijking; er was nog een artikel van J. Geesink (1974) over deze soort, toen de eerste vondst in Nederland. Dit maakte aan mijn twijfel een eind.

Ik heb materiaal aan dhr. van Brummelen gestuurd, die bevestigde dat het inderdaad deze soort was, maar dat de naam thans is: *Leucoscypha patavina* (Cooke & Sacc.) Svrček. Dit is dus waarschijnlijk de tweede vondst voor Nederland.

Een week later, 13 augustus, waren er nog steeds vele exemplaren in de bewuste greppel, maar ook in een aangrenzend kavel langs de greppelkant onder *Corylus* aan de Z.O. zijde, met *Populus* in de nabijheid. Op beide plaatsen waren schelpen in de grond.

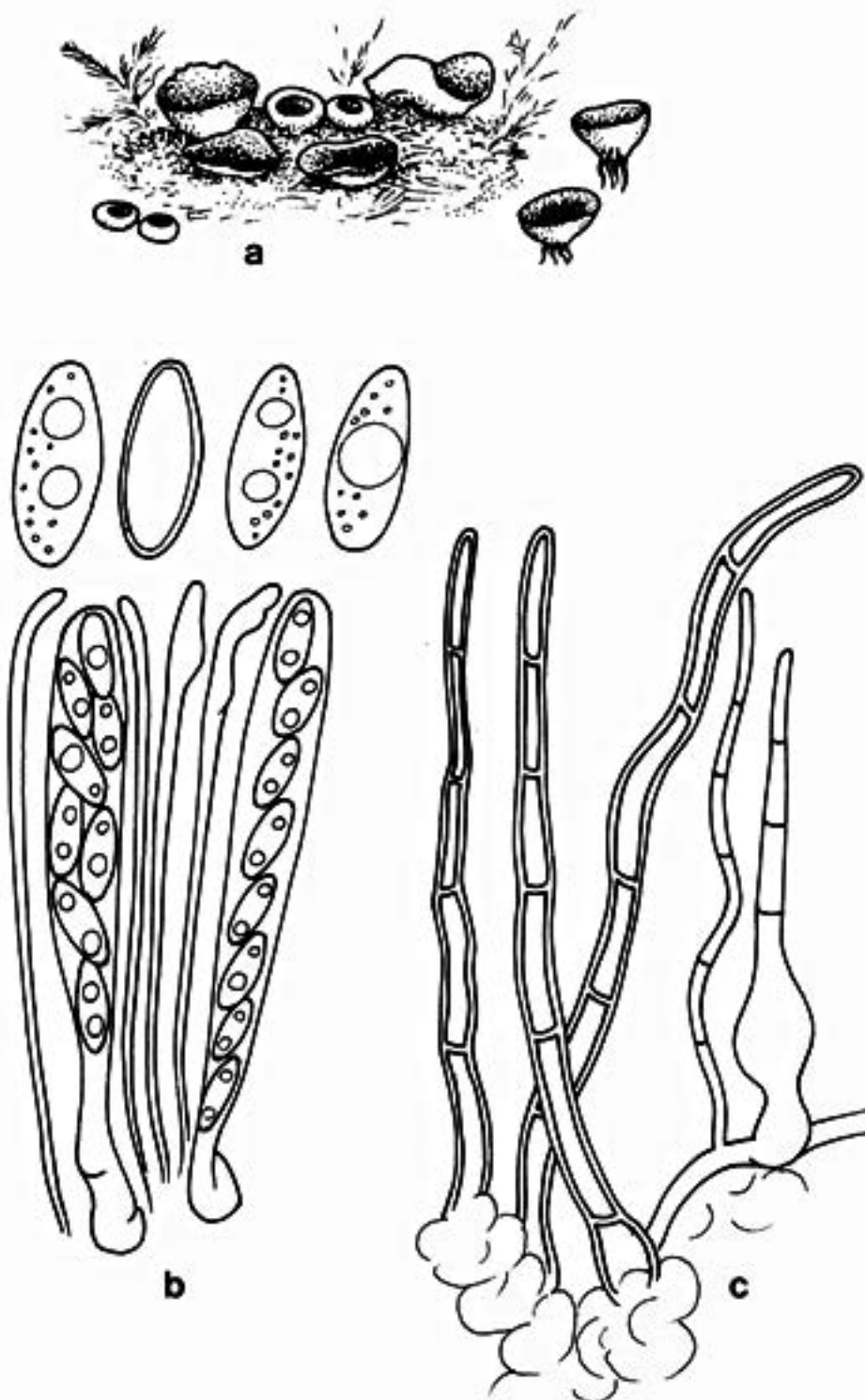
Zo is eens te meer gebleken, dat de polders inderdaad een goed oord zijn voor leuke vondsten.

LITERATUUR

Boudier, E., 1905-1910. Icones mycologicae. Paris.

Geesink, J. 1974, "Pustularia" patavina, een nieuwe soort voor Nederland. Coolia 17: 65-69.

Grelet, L.J. 1979. Les Discomycètes de France d'après la classification de Boudier. Reéd. 1979.

Leucoscypha patavina. a: habitus; b: asci, parafysen en ascosporen; c: haren.